

solicitudine, & tanto amore conservasti. Quis enim inter bella & tumultus scientiis securè incumbat, artibusque excolendis delectetur, nisi iis duntaxat, quæ humano furori explendo possunt & solent adhiberi? Jure igitur tuum est, quod sine Te præstari non potuit; sed neque rationi minùs consentaneum est, ut qui inter oves commissi Tibi gregis annumeror, & beneficam pii Pastoris manum in cunctis mihi adesse experior, gratæ inde memoriæ signum, pro meâ tenuitate Tibi ostendam, paritèrque exponam rationem privati mei studii & occupationum, quibus interdum, post expletum ministerium, animum reficio. Secus egisse fuisset indecorum: ita enim se gerat necesse est, obediens filius erga Patrem, humilis servus erga Dominum. Hoc, quantum in me fuit, adimplere conatus, gaudeo, quòd mihi per hanc occasionem liceat, observantiæ in Te meæ argumentum qualecumque tibi exhibere; sicque valeam profiteri me Illustrissimæ Amplitudinis tuæ obsequentissimum servum GABRIELEM MOUTON Sacerdotem in Ecclesia S. Pauli Lugd.

Lugduni die 29. Martii, Anni 1670;

Aucto